4°. Op het daartoe door hem gedaan verzoek, een eervol ontslag uit de dienst verleend, aan den 1en kapitein-Ingenieur C. Alewijn.

Wordende al verder ter kennis gebragt van het leger, dat Z K. H. de Admiraal en Kolonel-Generaal, in hunne tegenwoordige rang en ancienniteit heeft verplaatst:

Bij de 9e afdeeling infanterie:

Den 2den luitenant J. B. van Beem, van de 8e afdeeling infanterie.

Bij de 12e afdeeling infanterie:

Den 2en luitenant N. J. C. van Reuth, van de 8e afdeeling infanterie.

En bij de 18e afdeeling infanterie:

Den 1en luitenant M. C. Vis, van de 17e afdeeling van het wapen.

Terwijl voorts door Z. K. H. den Admiraal en Kolonel-Generaal aan de nagenoemde officieren de functien zijn opgedragen, als:

Die van afdeelings-adjudant, aan de 1ste luitenants J. E. P. Roelants en E. H. J. Cunæus, respectivelijk van de 5e en 17e afdeelingen infanterie.

Die van bataillons-adjudant, aan den 1en luitenant D. Rembges, van de 17e afdeeling infanterie.

Terwijl aan de 1e luitenants B. A. van Verschuer en J. A. C. Joncquière, respectivelijk van de afdeelingen kurassiers n°. 3 en 9, insgelijks de functien van adjudant bij hunne korpsen zijn opgedragen; de laatstgenoemde in de plaats van den 1en luitenant-adjudant C. G. de Gallières, van de afdeeling kurassiers n°. 9, welke uit zijne betrekking van adjudant eervol is ontslagen, om als 1en luitenant bij eene der kompagnien van het korps ingedeeld te worden.

Verscheidenheden.

ONTMOETING MET DEN VOLONTAIR X. X.

(*Karaktersehets.*)

De tegenwoordige tijden hebben, onder anderen, ook dit bijzondere, dat zij menschen in betrekkingen plaatsen, waaraan deze zeker nooit te voren gedacht hadden. Hoe velen, die de kalme studeerkamer voor de woelige voorpostendienst verwisseld hebben, en nu in de *soldaten- en pelotons-school* (een werk, waarvoor vroeger, zoo zij het kenden, de neus werd opgetrokken) hun gids door het leven — wel te verstaan, militaire leven — bezitten. Hoe menigeen, wien men, zijnen vroegeren aanleg en karakter kennende, thans niet het: *Saul onder de profeten!* maar het *Benjamin onder de soldaten!* moet toeroepen.

Deze uitroep kwam mij onwillekeurig dezer dagen voor den geest, bij het ontmoeten van een' der schoolmakkers mijner jeugd, in den soldatenrok. — Zoo de natuur ooit eenig *contrast* met het militair karakter gevormd heeft, het was toen deze mensch het licht zag. Reeds als knaap gaf hij daarvan de sprekendste bewijzen; warsch van de meest geliefde ligchaams-oefeningen zijner makkers, was hij steeds, in zaken van verschil, lijdende partij; en het verdient opmerking, dat hij, in alle door hem aangeleerde talen, zich het woord *dapper* maar niet kon eigen maken.

Na den afloop onzer schooljaren zag ik X. X. niet weder dan, nu eenige dagen geleden, in het kantonnement te M..... Ik ontmoette hem op een' eenzamen binnenweg, en kon, bij den eersten opslag, mijne oogen naauwlijks vertrouwen. Hij zelf verzekerde mij echter, dat ik mij in den persoon niet vergistte, en, na de gewone vragen en antwoorden bij eene zoodanige ontmoeting gebruikelijk, had tusschen ons het volgende gesprek plaats, hetwelk den bewusten man beter dan elke beschrijving zal kenschetsen:

S. Maar, nog kom ik van mijne bevreemding niet terug. Gij! gij in dienst!

X. X. Niemand kan daarover meer verwonderd zijn dan ik zelf het ben. Maar, wat wilt gij? De omstandigheden, de geestdrift van mijn' grootvader, en (dit zeide hij naauwelijks hoorbaar) het denkbeeld, dat het met eenige weken gedaan zoude zijn, deden mij mijn gemakkelijk leventje voor het soldatenmetier verwisselen. Honderd malen en meer heb ik echter reeds ingezien, dat ik daarvoor niet deug.

S. Het zal u zeker opofferingen gekost hebben.

X. X. Opofferingen! Verbeeld u slechts mij — mij aan koude noch ongemakken ongewoon — mij in den barren winter op schildwacht te zien staan; mij in den omtrek eener vesting boomen te zien vellen en huizen afbreken; en, alsof dit nog niet genoeg ware, mij eenen geheelen nacht met ijskappen of breken, terwijl het u onder de voeten vast vriest, bezig te houden.

S. Ik beken, dat is niet aangenaam; maar vriend! gij zijt niet op de hoogte om het nut van een en ander in te zien. Gij zoudt u anders gelukkig rekenen, het werktuig van zulke wijze en voortreffelijke maatregelen geweest te zijn. Maar behalve dat, gij werd daarvan spoedig ontslagen.

X. X. Bij de verwisseling van de vestingdienst tegen die bij het mobiele leger. Het werd toen iets beter; maar het *mobiel zijn* is, zoo als gij weet, mijne zaak ook al niet. Mijn gestel hield het niet lang uit, en, in de eerste dagen van Augustus des voorleden jaars, moest ik in het hospitaal te **** achterblijven.

S. Voorzeker aan geene *obstructiën* lijdende?

X. X. Om het even waaraan. Ik herstelde, liep nog eenigen tijd mede; doch nu is het gedaan.

S. Hoe! gij verlaat toch de militaire loopbaan niet, zonder.....

X. X. Waarachtig! verlaat ik haar, met het heilig voornemen mij nooit weder op die baan te vertoonen. Ik heb nog eene poging beproefd om te kunnen blijven, maar, deze mislukt zijnde, keer ik tot mijne huisgoden terug: ik *remplaceer*.

S. En welke poging is mislukt?

X. X. Het eigenlijke *soldaat zijn* was in het geheel mijne zaak niet; ik wilde dus beproeven, of het als officier beter zoude

gaan; ik deed mijn best om bij den staf van het leger gevoegd te worden.

S. Gij vliegt tamelijk hoog. Weet gij wel, dat voor de dienst bij den staf buitengewone militaire talenten vereischt worden; dat onze verdienstelijke Infanterie- en Kavallerie-officieren, eerst na veeljarige dienst en het afleggen van een moeijelijk examen, bij den staf worden opgenomen; weet gij wel, dat de staf van een leger de kweekschool van deszelfs toekomstige Bevelhebbers en Veldheeren is; dat.....

X. X. Neen, vriend! daarvan weet ik volstrekt niets. Wat gij daar zegt is verbazend fraai. In mijne eenvoudigheid oordeel ik echter naar hetgeen ik zie. Ik ken er, die, nooit te voren gediend hebbende, en zooveel militaire talenten bezitten, als.... als een advokaat of koopman gewoonlijk bezit, en die echter dadelijk bij den staf geplaatst zijn. Wat belieft u?

S. Ja! Hm! hm! dat kan – dat is – dat komt – maar.....

X. X. Wilt gij zeggen, dat zij die dienst niet goed vervullen, dan vergist gij u. Zij doen het *patent!* ware het anders, dan zoude men hen immers niet onder die uitverkorenen, niet in die school voor Generaals behouden. Sommigen hunner zijn zelfs voor hunne uitmuntende dienstvervulling zigtbaar beloond; waaruit ik meen te kunnen besluiten, dat die dienst niet zoo heel moeijelijk aan te leeren moet zijn.

S. Gij oordeelt als een blinde over de kleuren. Gij zijt in het geheel niet op de hoogte van dezen tijd. Ik zoude u het geopperde raadselachtige geheel kunnen oplossen; maar daartoe ware eenige voorbereiding noodig, waarvoor ons nu, bij uw spoedig verlaten van de dienst, de tijd ontbreekt.

Hier nam ons gesprek eene andere, meer algemeene strekking, tot dat wij scheidden. Langen tijd dacht ik nog over dien mensch en zijne standverwisseling na; en wensch, ten slotte, ons leger met twee zaken geluk: Vooreerst, dat het van eenen strijdgenoot als X. X. ontslagen is; en ten anderen, dat het getal der zoodanigen onder hetzelve zoo gering is, dat men niet dan met moeite het *origineel* van het bovengeschetste *portrait* zoude kunnen aanwijzen.

In Frankrijk is, bij een Koninklijk besluit van den 5den April jl., bepaald, dat de Luitenant-Generaals, volle 65 jaren tellende, en de *Maréchaux de camp*, 62 jaren oud zijnde, op pensioen zullen worden gesteld; alsmede, dat de officieren van opgemelde rangen, die, zonder nog den hierboven bepaalden ouderdom bereikt te hebben, door ziekten of gebreken, buiten staat zijn, actieve dienst te verrigten, evenzoo pensioen zullen verkrijgen.

De Generaal *Rogniat* heeft onlangs aan de Fransche akademie verslag gedaan, over een aan haar toegezonden *munitie-percussie-geweer;* hierbij heeft hij het volgende aangevoerd: » Men heeft reeds sedert eenen geruimen tijd bedacht geweest, om de nadeelen te verhelpen, welke het gebruik der gewone munitie-geweren met zich voeren. Zelfs onder de gunstigste omstandigheden weigeren deze geweren op de honderd schoten, doorgaande zeven malen, om vuur te vatten; bij vochtig weder somtijds tot zestig keeren toe. De percussie-geweren geven daarentegen een zekerder en krachtiger schot, en stooten minder bij het afgaan; bovendien wordt daarbij de helft der lading buskruid gespaard. Niettegenstaande deze voordeelen, heeft men tot nog toe bedenkingen gemaakt, om deze geweren bij het Fransche leger in te voeren. Men vreest dat de soldaat, bij het gezwinde laden, het percussiehoedje te schielijk zoude opzetten, of onder de behandeling zoude verliezen. Ook had men tot nu toe geene percussie-geweren aangeboden, die eenen genoegzamen waarborg van sterkte, en langen tijd van duur gaven. De geweermaker *Lafaure*, die reeds in 1823 een percussiegeweer, dat zich zeer aanbeval, aan de akademie heeft voorgelegd, heeft nu op nieuw aan dezelve een ander geweer gezonden, waaraan vele wezenlijke verbeteringen zijn aangebragt. Het hoofdvoordeel van dit geweer, bestaat daarin, dat het percussie-hoedje zich door een vernuftig uitgedacht werktuig, van zelven op het aanbeeldje plaatst." Dit geweer is door de akademie goedgekeurd, en zal aan den Minister van Oorlog ter verdere beproeving worden overgegeven.

BERIGT.

Onder de roemrijke Nederlandsche wapenfeiten van lateren tijd, bekleedt ongetwijfeld de togt naar Palembang van den jare 1821 eene voorname plaats. En echter zijn de bijzonderheden van dezen belangrijken togt minder algemeen bekend dan men, het gewigt der zaak als maatstaf aannemende, onderstellen zoude. Een der verdienstelijkste officieren van ons leger, deelgenoot van die expeditie, en, door zijne toenmalige betrekkingen, tot het kennen zelfs van de kleinste bijzonderheden der onderscheidene krijgsverrigtingen, in staat gesteld, heeft wel de goedheid gehad, ons zijne hoogst belangrijke aanteekeningen, ter plaatsing in dit tijdschrift, mede te deelen. Wij twijfelen geen oogenblik, of dit onderwerp zal onzen lezeren hoogst welkom wezen, zijnde het verslag van dien togt niet alleen voor den militair van waarde, maar voor ieder, wien Hollands krijgsroem ter harte gaat; ja zelfs in het algemeen voor de nieuwere geschiedenis van ons Vaderland, van blijvend belang. In ons volgend nommer zullen wij de mededeeling dezes verslags aanvangen.

Bij *Spectator* is ontvangen, eenige bijdragen voor de wapens der *Infanterie* en *Kavallerie*. Bij tijd en gelegenheid zal hij daarvan ter plaatsing gebruik maken.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.